

Länsrätten i Stockholms län
115 76 STOCKHOLM

Yttrande i mål nr 27775-06, rotel 225

Stockholms läns landsting genom dess landstingsstyrelse, nedan kallat landstinget, får med anledning av Per-Ola Larssons överklagande av landstingsfullmäktiges beslut om fastställande av budget för år 2007 inkomma med följande yttrande.

Beslutet

Landstingsfullmäktige beslutade bland annat den 12-13 december 2006 § 277

att fastställa landstingsstyrelsens förslag till budget för Stockholms läns landsting för år 2007 samt flerårsberäkningar för åren 2008-2009, se bilaga 1.

Överklagandet

Larsson har som grunder för sin ansökan om laglighetsprövning av landstingsfullmäktiges beslut 2006-12-12 - 13 anfört dels att fullmäktige inte får fastställa en klumpsumma för vård och delegera till nämnderna att bestämma hur klumpsumman skall användas, dels att beslut måste föregås av samverkan med handikapporganisationerna.

Enligt länsrättens föreläggande har Stockholms läns landsting endast att yttra sig över förstnämnda grund.

I denna del har Larsson har anfört att fullmäktige inte får delegera budgetens innehåll till landstingsstyrelsen eller någon annan. Genom delegationen har landstingets ledamöter fränhänt sig möjligheten att styra sjukvården. Den beslutade budgeten strider mot 3 kap 9 och 10 §§ kommunallagen samt 2b, 3a och 8 §§ hälso- och sjukvårdslagen.

Larsson har även anfört att landstingsfullmäktiges intention att mer vård skall flyttas till privata entreprenörer strider mot 3 § tredje stycket hälso- och sjukvårdslagen. Detta då psykiatrin innebär myndighetsutövning och myndighetsutövning får inte överlämnas till vissa typer av rättssubjekt.

Inställning

Landstinget bestrider Larssons yrkande om att beslutet upphävs. Larsson har inte anfört några omständigheter som medför att det överklagade beslutet är olagligt i något av de hänseenden som anges i 10 kap 8 § kommunallagen.

Bemötande av omständigheter till stöd för överklagandet

Beslut om budget

Enligt 3 kap 9 § kommunallagen beslutar fullmäktige i ärenden av principiell beskaffenhet eller av större vikt för landstinget. Bland de i lagtexten angivna ärenden finns beslut om budget.

Av 3 kap 10 § kommunallagen framgår att fullmäktige får uppdra åt en nämnd att i fullmäktiges ställe besluta i ett visst ärende. Dock får delegation inte ske i de ärenden som anges i 3 kap 9 § kommunallagen.

Vad Larsson anför om att fullmäktige inte får överlåta åt annat organ att närmare fastställa vad de budgeterade medlen skall användas till är inte relevant. En budget är en uppskattad ekonomisk plan där medel anslås för olika verksamheter. Hur de anslagna medlen skall användas är upp till varje organ att bestämma.

Fullmäktige har faktiskt beslutat om budgeten och inte delegerat budgetbeslut till någon annan. Det är således inte fråga om delegation av budgetfrågan, varför brott mot 3 kap 9 och 10 §§ kommunallagen inte föreligger.

Frågan om anslagen för psykiatrin är tillräckliga utgör en skälighetsbedömningar som inte kan prövas innanför ramen av laglighetsprövning. Landstinget gör även gällande att det anslag som gjorts är tillfyllest.

Hälso- och sjukvårdslagen

Genom att hävda att beslutet om budget strider mot 2b och 3a §§ HSL får Larsson anses göra gällande att beslutet om budget strider mot att patienter

skall ges individuellt anpassad information om sitt hälsotillstånd samt att patienter har valmöjlighet vid flera behandlingsalternativ.

Beslutet om budget utgör en ekonomisk plan och fördelning av de medel som landstinget innehar. Beslutet kan inte anses strida mot nämnda bestämmelser i hälso- och sjukvårdslagen.

Vidare gör Larsson gällande att budgetbeslutet strider mot den samverkan som landstinget har att göra med samhällsorgan, organisationer och privata vårdgivare, i enlighet med 8 § HSL. Denna fråga är avgjord i tidigare praxis och är inte föremål för prövning i förevarande mål.

Myndighetsutövning

Budgetbeslutet innebär inte att delegering av myndighetsutövning sker till annat organ.

Budgeten har inte heller inneburit att beslut har tagits om att vården skall läggas ut på privata aktörer. Det är ett annat beslut än det överklagade. Inte heller detta strider mot förbudet av delegation av myndighetsutövning, vilket länsrätten även konstaterat i sin dom av den 26 april 2007 i mål nr 166-07.

Övrigt

Vad Larsson anför i övrigt är inte av relevans för en laglighetsprövning.

Det föreligger således inte skäl att upphäva det aktuella beslutet.

Mona Boström